

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl soudcem JUDr. Lukášem Kratochvílem ve věci

žalobce: **XXX**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátkou Mgr. Hanou Mikuleckou
sídlem Fügnerova 287, 503 51 Chlumeč nad Cidlinou

proti

žalovanému: **Statutární město Pardubice**, IČ: 00274046
se sídlem Pernštýnské nám. 1, 530 02 Pardubice

o zdržení se obtěžování hlukem z asfaltového hřiště

takto:

- I. Žalovaný je povinen se zdržet obtěžování žalobce hlukem z pozemku žalovaného parc. č. XXX, parc. č. XXX, zapsaných na LV č. XXX, vedených Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště XXX, pronikající na pozemek žalobce parc. č. XXX, parc. č. XXX, parc. č. st. XXX, parc. č. st. XXX, parc. č. st. XXX, parc. č. st. XXX, vše zapsané na LV č. XXX, vedených Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště XXX.
- II. Žalovaný je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích za státem zálohované znalečné částku 24 278 Kč do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 65 924,50 Kč k rukám jeho zástupkyně Mgr. Hany Mikulecké do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Macháčková.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 22. 9. 2023 domáhal po žalovaném, aby se zdržel obtěžování žalobce hlukem z asfaltového hřiště (pozn. soud připustil změnu žaloby usn. č.l. 116). Svůj návrh odůvodnil tím, že je vlastníkem mj. stavebních parcel č. XXX a pozemkových parcel č. XXX vše v k.ú. XXX, zapsáno na LV č. XXX pro katastrální území XXX u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště XXX. Součástí stavební parcely č. XXX je bytový dům č.p. XXX, na zbylých stavebních parcelách se nachází stavby plnící doplňkovou funkci. Pozemkové parcely jsou využívány jako zahrada a odpočinkové plochy s dalšími drobnými stavbami. Výstavba bytového domu započala v roce 2008 a dokončen byl v roce 2015. Ke stavbě domu získal žalobce stavební povolení až po zahájení její realizace, a to jako důsledek XXX změny územního plánu účinné ode dne XXX. Na sousedních pozemcích probíhaly v době před schválením změny územního plánu přípravy stavebního záměru žalovaného. Dne XXX 2012 stavební úřad Magistrátu města Pardubic vydal pod č.j. XXX územní rozhodnutí, kterým výrokem I. povolil na sousedních pozemcích parc. č. XXX a XXX v k.ú. XXX změnu využití území pro účel XXX, výrokem II. povolil umístění stavby: Stavby vybavenosti XXX. Dne XXX. 2014 vydal stavební úřad pod č.j. XXX kolaudační souhlas s užíváním stavby XXX. Žalobce podal proti vybudování víceúčelového hřiště jako součásti revitalizace parku námitky. Ty však byly zamítnuty. Krátce po zahájení provozu víceúčelového hřiště žalobce, XXX i vlastníci sousedících nemovitostí zjistili, že hluk omezuje obvyklé užívání jejich pozemků a prostor situovaných směrem k asfaltovému hřišti. Vlastníci nemovitostí umístěných v okolí Parku následně založili občanské sdružení brojící proti negativním vlivům parku, avšak ke dni podání žaloby se nápravu zjednat nepodařilo. Žalovaný nechal v Parku provést měření hluku v mimopracovním prostředí, jehož výstupem byl protokol ze dne 7. 12. 2018, z něhož vyplývá překročení stanoveného limitu hluku v prostředí. Také při opakovaném měření soudem ustanoveným znalcem v průběhu řízení bylo zjištěno překročení hygienických limitů, dokonce znalec kvalifikoval hluk jako vysoce impulzní, pro nějž jsou stanoveny přísnější limity, 38 dB. Žalobce má za to, že hluk vycházející z Parku není přiměřený místním poměrům, protože se jedná o přírodní park, umístěný v chráněném území lokálního biocentra. Umístění hřiště je dle žalobce navíc v rozporu s územním plánem, vybudováním hřiště vznikl zcela nový zdroj hluku v dané lokalitě. Hluk z hřiště omezuje žalobce v užívání jeho zahrady a obytných místností s okny situovanými směrem k parku. I přes provedená stavební opatření hluk proniká na jeho pozemek stále, žalovaný naopak ve věci nečinil opatření žádná. V letních měsících je hřiště užíváno až 11 hodin denně, kvůli jeho nezabezpečení však může docházet k jeho užívání téměř nepřetržitě. Nejpalčivější je situace v nočních nebo brzkých ranních hodinách. Pronikání hluku na pozemek žalobce způsobuje žalobci i jeho XXX zdravotní obtíže, rozvinul se u nich XXX. Žalobce se pokoušel nastalou situaci v rámci jednání se žalovaným řešit nabídkou na finanční příspěvek k přesunu víceúčelového hřiště, se žalovaným však k jednání nedošlo.
2. Žalovaný nárok uplatněný v žalobě neuznal. Tvrdil, že hluk nelze považovat za nadměrný jen proto, že do doby výstavby parku neexistoval, nelze jej také posuzovat ve vztahu k umístění přírodního parku. Hřiště zde existovalo už před revitalizací parku, tedy v době, kdy se žalobce rozhodl zde svou nemovitost postavit. Stav se nezměnil ani po jejím provedení. Hodnoty naměřené technickým měřením i znalcem jsou platné pouze pro okamžik provádění měření, nelze je tedy zobecnit, ani objektivně přezkoumávat. Navíc na míru hluku má vliv několik faktorů, nelze odfiltrovat hlasy lidí. K hodnocení tak není možné užít nařízení vlády č. 272/2011 Sb., stanovující hygienické limity hluku. Hluk je značně proměnlivý. I při překročení hygienických limitů se nemusí jednat o imise překračující míru přiměřenou poměrům. Dle žalovaného nebylo v řízení prokázáno, že by hluk vycházející ze hřiště byl nepřiměřený místním poměrům. V rámci probíhajícího řízení nebyl dle žalovaného soud oprávněn řešit otázku umístění stavby. Užívání hřiště je v souladu s kolaudačním rozhodnutím. Hluk vycházející ze hřiště je dle mínění žalovaného přiměřený místním poměrům a žalobce nijak neomezuje v užívání jeho nemovitostí. Stav XXX žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Macháčková.

nemusí souviset pouze s provozem hřiště. Žalobce souvislost XXX s provozem hřiště nijak neprokázal. Omezení žalovaného by v tomto případě bylo nepřiměřené získané výhodě pro žalobce.

3. Z účastnického výsledku žalobce soud zjistil, že v předmětné nemovitosti bydlí s XXX od roku 2010, hřiště bylo uvedeno do provozu v roce 2013. Zpočátku byla provozní doba hřiště kratší, následně v roce 2014 -2015 město prodloužilo provozní dobu v pracovní dny do 20 h. a o víkendu do 21 h., považoval to za reakci na jeho stížnost. Na hřišti je téměř celodenní provoz, dopoledne sem dochází během školního roku děti v rámci výuky, odpoledne je využíváno širokou veřejností, na noc by se mělo zamykat, ale není to pravidlem. V rámci zimního provozu je hřiště otevřeno nepřetržitě i v noci. Na hřišti byl žalobce fyzicky napaden skateboardem, následně musel vyhledat lékařské ošetření. XXX. Některé osoby přichází ze hřiště k jeho domu a XXX. Policie se řešení situace odmítá účastnit. V důsledku hluku ze hřiště dojíždí poslední tři roky XXX, má XXX. Někdy odjíždí na víkend mimo domov. XXX nabídl financování přesunu hřiště, ten jej však odmítl. Zástupci města věc neřešili. Za nejproblematictější hluk považuje údery míčem při fotbale a basketbale. V poslední době hučí také in-line hokejisté. Venkovní prostory svého domu prakticky užívat nemůže, museli přestěhovat ložnici, nemůže užívat odpočinkovou část domu, kam umístil sklad. Nepomohla ani trojskla. Provedl zazdění arkád a zadní části altánku. Město neučinilo žádná opatření proti hluku. Na přemístění hřiště byl ochoten přispět částkou 1 000 000 Kč, ale ze strany města nepřišla žádná reakce.
4. Z výzvy k nápravě obtěžování hlukem z provozu parku „XXX“ ze dne 24. 7. 2023 soud zjistil, že žalobce zaslal žalovanému výzvu ke zjednání nápravy závadného stavu spočívajícího v obtěžování hlukem z asfaltového hřiště umístěného na pozemcích parc.č. XXX a XXX v k.ú. XXX. Hluk pochází ze sportovních aktivit, především míčových her, související hlasité hudby a hlasitých projevů při hře.
5. Z odpovědi města ze dne 27. 7. 2023 soud zjistil, že město považovalo za vyloučené zdržení se rušení hlukem pocházejícím z provozování míčových her na oploceném asfaltovém hřišti, jeho užívání k míčovým hrám nepřesahuje místní poměry, a tedy ani míru hluku, kterou lze důvodně očekávat.
6. Ze záznamu o technickém měření ze dne 7. 12. 2018 zpracovaném XXX soud zjistil, že k objednavce žalovaného bylo dne 22. 11. 2018 provedeno technické měření hluku v mimopracovním prostředí z provozu sportovního hřiště v parku „XXX“ na p.p. č. XXX a XXX v k.ú. XXX. Měřicí aparatura byla umístěna na místě u chráněného venkovního prostoru. Měření proběhlo dne 22. 11. 2018 v 10 h. Měřicí místo se nacházelo u hranice oplocení obytného domu XXX, cca 2 m severozápadně od západního rohu oplocení p.p.č. XXX, k.ú. XXX. Posuzovaným zdrojem hluku byl hluk vyvolaný provozem sportovního hřiště v parku při sportech fotbal a basketbal, měřeno bylo vždy v době, kdy hluk nesouvisející s měřením byl snížen na minimum. Výsledná hladina akustického tlaku z provozu sportovního hřiště v parku XXX byla po korekci na zbytkový hluk naměřena pro fotbal 50,8 +/- 1,8 dB, pro basketbal 50,2 +/- 1,8 dB, přičemž hygienický limit akustického tlaku pro chráněné venkovní prostory ostatních staveb činí 50 dB, pro vysoce impulsní zvuk se přičte další korekce – 12 dB.
7. Ze znaleckého posudku Ing. Ondřeje Smrže č. XXX ze dne 27. 5. 2024 a jeho výsledku u jednání dne 26. 9. 2024 soud zjistil, že znalec provedl celkem dvě měření, a to dne 4. 5. 2024 a dne 25. 5. 2024. Na základě měření hluku dne 4. 5. 2024 znalec konstatoval správnost provedeného technického měření dne 22. 11. 2018, které sloužilo pouze jako orientační stanovení hladiny hluku při provozu hřiště, při technickém měření nedošlo k porovnání výsledků s hygienickými limity, ani Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Macháčková.

ke komentáři naměřených hodnot. Dne 4. 5. 2024 bylo měřeno na stejném místě jako při technickém měření dne 22. 11. 2018 a znalcem naměřená průměrná hodnota 47,6 dB byla nižší přibližně o 3 dB než při technickém měření. Tento rozdíl odpovídá náhodnému charakteru hluku, záleží zejména na umístění zdroje hluku na ploše hřiště, intenzitě nárazů míče, intenzitě hlasových projevů. Znalec ve svém posudku uvedl, že naměřené hodnoty hluku nemohly být porovnány s hygienickými limity, jelikož nedílnou součástí byly hlasové projevy lidí, které jsou ze zákona vyjmuty z ochrany veřejného zdraví. Pro zjištění míry hluku při provozu venkovního hřiště bylo provedeno měření dne 25. 5. 2024, měřicí bod byl umístěn přímo v chráněném venkovním prostoru na pozemku žalobce, s umístěním měřicího bodu v menší vzdálenosti od hřiště. Měření bylo provedeno ve spolupráci s firmou Greif-akustika s.r.o., která je autorizována Státním zdravotním ústavem k výkonu měření hluku a vibrací dle zákona. Naměřena byla hodnota 52,8 dB. Naměřená hladina hluku byla vyšší než dne 22. 11. 2018 o cca 2 dB i než 4. 5. 2024 o cca 5 dB, jelikož měřicí bod byl blíže zdroji hluku. Měření má tak větší vypovídající váhu než dvě předešlé. Naměřená ekvivalentní hladina hluku při provozu hřiště po dobu 2 hodin byla $L = 52,8$ dB, při relativně obsazeném hřišti (10-16 osob), hladina hluku byla ovlivněna hlasovými projevy osob. Základní hodnota hygienického limitu pro hluk z provozu stacionárních zdrojů hluku je pro chráněný venkovní prostor $L = 50$ dB. Pro porovnání naměřené hodnoty s hygienickým limitem je nutné odečíst korekci na hluk na pozadí 0,2 dB a nejistotu měření 1,7 dB, bez hlasových projevů by se jednalo o hodnotu nižší, tedy výslednou hodnotou je 50,9 dB. Během měření byl zaznamenán impulsní hluk, a to nárazy basketbalového míče na plochu hřiště. Znalec hodnotil na základě splnění zákonných podmínek tento zvuk jako vysoce impulsní. Pro vysoce impulsní hluk se uplatňuje korekce – 12 dB k základnímu limitu pro stacionární zdroje, hygienický limit pro chráněný venkovní prostor tak činí 38 dB. Znalec uvedl, že dominantním rušivým hlukem, jež se ze hřiště šíří je driblování míčem o povrch hřiště. Tento hluk lze dle vyhlášky č. 272/2011 Sb. kvalifikovat jako vysoce impulsní hluk. Zabránit vzniku takového hluku by bylo dle názoru znalce možné změnou povrchu hřiště. U hluku ze hřiště se jedná o náhodný hluk, nelze proto s přijatelnou mírou nejistoty stanovit míry hluku a není možné přímé porovnání s vyhláškou. Od celkového hluku není možné odfiltrovat hlasové projevy lidí a naměřená hodnota se vztahuje pouze k časovému úseku, kdy bylo měření prováděno. Součástí posudku bylo i zachycení provozní doby hřiště, pondělí až čtvrtek 10 – 20 hodin, pátek až neděle 10 – 21 hodin.

8. Z místního šetření dne 16. 10. 2024 (14:30 až 15:04 h.) a pořízených fotografií soud zjistil, že žalobce vyplnil průhledy ve zdi směřující ke hřišti Ytongem, aby zamezil hluku ze hřiště, avšak jeho řešení nepřineslo výsledky. Během místního šetření bylo na hřišti přítomno asi osm osob, využívajících hřiště k intenzivní hře basketbalu. Z fotografií je patrný betonový povrch hřiště včetně rozmístění branek a košů na basketbal. Hřiště je oplocené, na vstupní brance je umístěna tabule s názvem návštěvní řád.
9. Z výsledku svědkyně XXX soud zjistil, že přilehlé hřiště je v provozu prakticky od doby, kdy se do domu nastěhovali. Nejvíce ji obtěžují hlukem balony, slyší je prakticky celý den, přičemž nejintenzivnější je hluk v období léta. Kvůli hluku se snaží s XXX na víkendy odjíždět, v jeho důsledku vznikly XXX, od roku 2013 se zintenzivnily. Má XXX. Hluk je všudypřítomný, obtěžuje ji při užívání celého domu. Vnímá velké resonance, dunění, navíc večer svítí do obývacího pokoje světlo. S XXX učinili protihluková opatření v podobě výstavby zdi, avšak bez výraznějšího efektu. Město žádá opatření ke zmírnění hlukové zátěže nepodniklo.
10. Z výsledku svědka XXX soud zjistil, že je sousedem žalobce, vlastní nemovitost situovanou prakticky nejbližší předmětnému hřišti. Od roku 2013 ho obtěžuje intenzivní šílený hluk vycházející z předmětného hřiště, a to celodenně až do večerních hodin. Jako nejnepříjemnější popsal údery basketbalovým míčem o asfalt, nárazy fotbalového míče do brány, která rezonuje. Užívání jeho Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Macháčková.

zahrádky je vlivem hluku téměř znemožněno, u nemovitosti musí mít stále zavřená okna. Nemovitost je zděná, využívá ji téměř celoročně. Svědek XXX, situaci s hlukem považuje za neúnosnou, jeho XXX. Hluk je nesmírně obtěžující a nepřetržitý. Svědek je společně se žalobcem členem spolku XXX, který městu podával podněty k nápravě, avšak bezúspěšně. Sdružení vzniklo v roce 2013 v souvislosti s XXX, podávalo i námítky na zmenšení hřiště či jeho nahrazení klidovou zónou. Hluk ze hřiště ho obtěžuje i v noci, i přestože bývá hřiště poslední rok zamykáno. Intenzitu užívání hřiště dle svědka ovlivňuje počasí a světlo.

11. Z lékařských zpráv XXX. (z období XXX) soud zjistil, že žalobci byla diagnostikována XXX. XXX žalobce byla diagnostikována XXX, vzhledem k její externí zátěži v podobě hluku bez očekávání plné remise. I XXX. XXX.
12. Z rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu č.j. XXX ze dne XXX 2012 soud zjistil, že Magistrát města Pardubice, stavební úřad vydal rozhodnutí o změně využití území pro účel XXX na pozemcích parc. č. XXX, vše v katastrálním území XXX. Účelem revitalizace byly úpravy parku XXX s cílem přeměny území na funkční městský park umožňující každodenní rekreaci obyvatel města. Dále stavební úřad rozhodl o umístění stavby, Stavby vybavenosti parku XXX, Stavby v areálu XXX na pozemcích parc. č. st. XXX, vše v katastrálním území XXX.
13. Z rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu č.j. XXX ze dne XXX 2013 o stavebním povolení soud zjistil, že Magistrát města Pardubic vydal dle § 115 stavebního zákona, stavební povolení na stavbu XXX na pozemcích mimo jiné parc. č. XXX. Pod bodem SO 5 Sportovní a rekreační plochy a vybavenost a bodem SO 5.1 Hřiště víceúčelové – stavební úpravy stávajícího asfaltobetonového hřiště na pozemcích parc. č. XXX v k.ú XXX, bude o rozměrech 40 m x 30-32 m, s oplocením, v ploše bude značením vymezeno 2x hřiště na basketbal, volejbal, fotbal, florbal nebo tenis, povrch – barevný asfalt. Hřiště bude osvětleno.
14. Z kolaudačního souhlasu s užíváním stavby ze dne XXX2014 č.j. XXX soud zjistil, že Statutární město Pardubice vydalo kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby XXX na pozemcích mimo jiné p. č. st. XXX a XXX provedené podle stavebního povolení ze dne XXX 2013 č.j. XXX. Účelem revitalizace byla oprava stávajících cest a sportovišť, vybudování nového zázemí parku a nového dětského hřiště. Stavba obsahuje pod bodem SO.5. sportovní a rekreační plochy a vybavenost víceúčelové hřiště a dětské hřiště.
15. *Podle § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále také „o.z.“) se vlastník zdrží všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku; to platí i o vnikání zvířat. Zakazuje se přímo přivádět imise na pozemek jiného vlastníka bez ohledu na míru takových vlivů a na stupeň obtěžování souseda, ledaže se to opírá o zvláštní právní důvod.*
16. Soud na základě provedení dokazování dospěl k následujícímu skutkovému závěru. V sousedství pozemků žalobce č. XXX a pozemkových parcel č. XXX vše v k.ú. XXX, zapsáno na LV č. XXX pro katastrální území XXX, se na pozemcích parc. č. XXX v k.ú. XXX nachází víceúčelové hřiště, jež vlastní žalovaný. Na víceúčelovém hřišti je provozována zejména hra fotbalu a basketbalu. Během provozování těchto sportovních aktivit vzniká hluk, jež proniká na pozemky žalobce. Nemovitost žalobce je užívána k bydlení, nachází se v klidném místě přírodního parku, místo je obklopeno zelení. Pro žalobce a XXX jde o hluk obtěžující, oba jsou v důsledku hluku XXX. Provozní doba víceúčelového hřiště je ve všední dny od 10 do 20 h a o víkendu od 10 do 21 h. Hřiště je využíváno zejména během letních měsíců po celou provozní dobu, vyskytly se i případy užívání a hlučení ze hřiště mimo jeho provozní dobu. Hluk je slyšet na venkovních pozemcích

Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Macháčková.

žalobce přilehlých k jeho obytnému domu, v jeho zahradě. Hluk proniká i přes zavřená okna do nemovitosti žalovaného. Víceúčelové hřiště prošlo v rámci projektu revitalizace XXX zásadní rekonstrukcí, změnil se rozměr hřiště, povrch, uzpůsobeno bylo pro sporty basketbal, volejbal, fotbal, florbal nebo tenis, hřiště bylo osvětleno a oploceno. Hluk pronikající na pozemky žalobce je zjevně nepřiměřený místním poměrům.

17. Tento skutkový závěr byl podkladem pro následující právní závěr. Podle judikatury při posuzování žaloby na ochranu proti rušení hlukem je třeba vzít v úvahu místní poměry, intenzitu hluku a to, zda jde o rušení jednorázové, opakované nebo úmyslné (R 37/1985 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). Teprve v případě, že by se intenzita obtěžování hlukem v dané lokalitě zjevně vymykala stavu v jiných obdobných lokalitách, bylo by třeba při posuzování žaloby přihlídnout i k obvyklým poměrům v takových lokalitách. V usnesení ze dne 15. 12. 2016, sp. zn. 22 Cdo 4280/2016 Nejvyšší soud vyložil, že nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. neumožňuje učinit kategorický závěr o tom, že překročení limitu stanoveného veřejným právem nutně zakládá relevantní imisi podle soukromého práva. Především stanovení toho, zda jde v konkrétní věci o obtěžování nad míru přiměřenou poměrům, proti které je třeba poskytnout ochranu, je do značné míry věcí soudcovského uvážení (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 22 Cdo 223/2005).“ Soud se při hodnocení, zda dochází k omezování vlastníka sousedního pozemku imisemi ze strany souseda musí zaměřit na zjištění intenzity hluku odpovídající místním poměrům, jejím porovnáním s tvrzenou imisí a na skutečnost, zda imise podstatně omezuje obvyklé užívání sousedního pozemku. V daném případě se soud zabýval otázkou zjištění místních poměrů, vzal v úvahu místní poměry přírodního parku, kde je obecný předpoklad méně hlučného a klidného prostředí. V přírodních parcích obdobných posuzovanému lze očekávat přírodní zvuky, ku příkladu zpěv ptactva, hlasy lidí, zvuky proudící vody. Parky lidé běžně vyhledávají za účelem odpočinku a relaxace. Dále zkoumal vzdálenost sportovního hřiště a pozemku žalobce, které spolu bezprostředně sousedí. Hřiště zasadil do kontextu přírodního parku určeného k rekreaci osob. Soud se rovněž věnoval otázce stanovení míry hluku ze sportovního hřiště vycházející, kterou považuje za otázku odbornou. Proto se při stanovení hladiny hluku opřel o závěry technického měření a znaleckého posudku z oboru akustika. Jak vyplynulo z technického měření z roku 2018 naměřená výsledná hladina akustického tlaku pro fotbal byla 50,8 + - 1,8 dB, pro basketbal 50,2 + - 1,8 dB. Dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb. byl hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku 50 dB s korekcí 0 pro chráněné venkovní prostory ostatních staveb a chráněný ostatní venkovní prostor, pro vysoce impulsní hluk se přičetla další korekce – 12 dB. Ze znaleckého posudku byly zjištěny hygienické limity pro hluk z provozu stacionárních zdrojů pro chráněný venkovní prostor staveb a chráněný venkovní prostor v denní dobu 50 dB, pro vysoce impulsní hluk se přičetla další korekce -12 dB, znalce naměřená průměrná hodnota, zjištěná při druhém měření provedeném na pozemku žalobce, po odečtení korekcí činila 50,9 dB, byla však ovlivněna hlasovými projevy osob na hřišti, přesnou hodnotu stanovit dle znalce nelze. Znalec popsal ve vztahu k hluku vycházejícímu ze hřiště i zaznamenaný vysoce impulsní hluk, který je více obtěžující než běžný hluk stacionárních zdrojů. Z posudku tak v případě vysoce impulsního hluku vyplynulo překročení hygienických norem o 12,9 dB. Naměřené hodnoty je nutné vázat k okamžiku provedení měření. Technické měření z roku 2018 a následné dvojí měření v rámci znaleckého posudku v roce 2024 dospělo k hodnotám lišícím se o 3 dB, nelze tak uzavřít, že by se hodnoty hluku při výkonu sportovních aktivit výrazněji měnily. Lze tak shrnout, že hluk ze hřiště překračuje hygienické limity, nejvýrazněji byla hladina povoleného hluku překročena u vysoce impulsního hluku, vznikajícího při driblování basketbalovým míčem o povrch hřiště. Tento jev označili jako nejvíce obtěžující i vyslechnutí svědci. Při zjišťování četnosti aktivit produkujících imise hluku soud vyšel z provozní doby hřiště a z výslechů svědků XXX, kteří shodně uvedli, že obtěžování hlukem je možné zaznamenat v kteroukoli denní dobu. V souladu s výpověďmi svědků XXX, soud uzavřel, že k obtěžování hlukem dochází téměř po celou provozní dobu hřiště, obzvláště během letních
- Shodu s prvopisem potvrzuje Eliška Macháčková.

měsíců je obtěžování intenzivnější. Soud poměřoval rovněž význam aktivity na hřišti provozované pro veřejnost a shledal, že sportovní aktivita je sice společensky prospěšná, avšak měla by být provozována na místě vhodném, kde nebude způsobovat újmu jiným osobám. Soud nepřehlédl ani skutečnost, že hřiště zde v určité podobě existovalo již před provedením revitalizace parku XXX, avšak stavebním povolením bylo prokázáno, že v průběhu revitalizace parku došlo k tak zásadním změnám v povrchu, oplocení, osvětlení i technického vybavení hřiště, že nelze uzavřít, že žalobce již při budování svého domu byl s vlivy hřiště srozuměn a že je povinen je snášet, jelikož intenzita rušení se výrazně změnila v souvislosti s revitalizací hřiště, jak plyne z výpovědi svědka XXX, který uvedl, že je obtěžován intenzivním šilným hlukem od roku 2013.

18. Po zhodnocení všech najevo vyšlých skutečností soud uzavřel, že míra hluku vycházející z víceúčelového hřiště je nepřiměřená místním poměrům s přihlédnutím k provozní době hřiště a míře impulsního hluku výrazně překračujícího hygienické limity. Svědeckou výpovědí XXX měl soud za prokázané, že rušení hlukem znemožňuje obvyklé užívání pozemků žalobce, když bylo popsáno, že kvůli hluku ze hřiště musí odjíždět na víkend mimo domov, nemůže přijímat návštěvy a pobyt na zahradě u domu je pro ni rovněž nepřijatelný. Obdobné potvrdil i svědek XXX, který rovněž nemůže bez omezení užívat svou nemovitost, ani pobývat v zahrádce. Lékařskými zprávami měl soud za prokázané, že XXX v důsledku provozu sportovního hřiště XXX. Zájem na zachování zdraví žalobce a XXX považoval soud za významnější než provoz vybraných sportovních aktivit generujících imise hluku. Ve věci není rovněž bez významu, že žalobce se snažil obtěžování hlukem zmírnit, provedl na oplocení svých nemovitostí k tomu příslušné stavební úpravy. Také nabízel žalovanému možnost jednání ohledně přesunu dotčeného hřiště, na kterém by se byl ochoten finančně podílet. Žalovaný ve věci neučinil opatření žádná, se žalobcem nejednal, nesnažil se instalovat v návaznosti na stížnosti žalobce žádné hlukové zábrany. Soud tak dospěl k závěru, že v projednávané věci došlo k naplnění obou předpokladů § 1013 o.z., tedy že se v případě hluku vycházejícího z víceúčelového hřiště žalovaného jedná o hluk nepřiměřený místním poměrům, který současně znemožňuje obvyklé užívání pozemků žalobce.
19. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu (o.s.ř.). Za tarifní hodnotu použil částku 10 000 Kč dle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., jelikož předmětem řízení je ochrana práva vlastnického, jež je právem majetkovým, nikoli osobnostním. Účelně vynaložené náklady jsou u zcela úspěšného žalobce představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč, odměnou advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „Vyhláška“) v rozsahu 17,5 úkonů po 1 500 Kč, zahrnující převzetí a přípravu věci (10. 1. 2024), účast na jednání před soudem (18. 1. 2024), poradu s klientem přesahující jednu hodinu (3. 6. 2024), účast na jednání před soudem (4. 6. 2024), poradu s klientem přesahující jednu hodinu (12. 6. 2024), návrh na vydání předběžného opatření (13. 6. 2024), poradu s klientem přesahující jednu hodinu (2. 7. 2024), odvolání proti zamítnutí předběžného opatření (3. 7. 2024), poradu s klientem přesahující jednu hodinu (25. 9. 2024), účast na jednání před soudem (26. 9. 2024), poradu s klientem přesahující jednu hodinu (15. 10. 2024), účast na jednání před soudem (16. 10. 2024), poradu s klientem přesahující jednu hodinu (11. 11. 2024), účast na jednání před soudem (12. 11. 2024), poradu s klientem přesahující jednu hodinu (9. 12. 2024), písemný závěrečný návrh (10. 12. 2024), účast na jednání před soudem (10. 12. 2024), účast na vyhlášení rozsudku – ½ úkonu (19. 12. 2024). K tomu se připočítává paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 4 Vyhlášky za výše specifikované úkony, tedy 18 x 300 Kč, celkem 5 400 Kč. Náklady dále zahrnují cestovné ve výši 3 934 Kč (7 x trasa Chlumec nad Cidlinou-Pardubice a zpět, délka 68 km, spotřeba automobilu 7 l/100 km, cena nafty dle Vyhlášky č. 398/2023 Sb.). K cestovnímu náleží i náhrada za čas strávený na cestě podle § 14 odst. 3 Vyhlášky v rozsahu 14 půlhodin po 100 Kč. Dle § 137 odst. 3 písm. a) o.s.ř. náleží k těmto částkám i DPH. K nákladům řízení náleží i záloha na znalecký posudek ve výši 20 000 Kč.

20. Podle § 148 o.s.ř. soud uložil v řízení neúspěšnému žalovanému nahradit státu náklady vynaložené na zpracování znaleckého posudku, které nebyly pokryty složenou zálohou ve výši 24 278 Kč.
21. Lhůta k plnění byla žalovanému stanovena podle § 160 odst. 1 věta před středníkem o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, písemně, dvojmo, ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích prostřednictvím podepsaného soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 19. prosince 2024

JUDr. Lukáš Kratochvíl v. r.
soudce